

Op het moment van schrijven ben ik dienst aan het doen op de huisartsenpost, buiten schijnt de zon en er gebeurt hier dus niets. Dat is een eeuwige wetmatigheid, is het slecht weer dan zijn er veel files op de weg en heeft de huisartsenpost het ook druk. Schijnt de zon dan hebben wij het rustig en zitten we ons te vervelen. Tot het eind van de middag, want dan zijn alle kindertjes moe van het buitenspelen en begint de een na de ander te vallen, dan krijgen we tand door de lip en schaafwonden en dergelijke te verstouwen en is het gedaan met de rust. Maar goed het is mooi weer en ik heb de tijd om een stukje te schrijven, van daar.

Ik heb besloten de inzendingstermijn voor de prijsvraag per 1-10 te sluiten, U heeft nog even de tijd dus, inzendingen voor de naam van ons nieuwe gezondheidscentrum kan op prijsvraag@drbeeker.nl.

Inmiddels hebben zich een dertigtal mensen gemeld, het nivo van de inzendingen varieert. Blijkbaar zien een aantal inzenders het gezondheidscentrum als mijn privé onderneming en verwerken derhalve met graagte mijn voor of achternaam in de naam van het centrum. Dat doet me denken aan dr. van der Berg laan, voordat er een straat (of een lommerrijke laan) naar mij wordt genoemd hoop ik toch wel onder de zoden te liggen. Ik ben niet de enige die over de naamgeving beslist maar wat mij betreft dus geen verwijzingen naar mijn naam. Een plaatselijke ondernemer meende meer iets in de trant van "van de wieg tot het graf" te moeten inzenden, waarvoor mijn dank. Maar van de wieg tot het graf staat op gespannen voet met de term gezondheidscentrum, hoewel je dat als arts misschien in een cynische bui ook een eufemisme zou kunnen noemen. Maar er zijn ook juweeltjes onder de inzendingen, mensen sloven zich uit. Ik denk onwillekeurig aan het programma "stuf es in", vroeger in mijn jeugd op Tv waar ook de inzendingen steeds overvloediger werden ten einde op te kunnen vallen.

Na de sluitingstermijn gaan we ons buigen over de inzendingen, de uitslag komt in deze krant.

We hebben bij ons thuis drie kranten, mijn vrouw leest de Telegraaf omdat ze 's ochtends op de hoogte wil zijn van het nieuws en omdat ze dan weet waar de patiënten op haar spreekuur (ze is praktijkondersteuner) het over hebben. Ik lees het Nrc omdat ik meer geïnteresseerd ben in de achtergrond informatie bij het nieuws en omdat ik die 's avonds lekker met een kop koffie rustig kan doorlezen. En mij dochter heb ik het Nrc next gegeven, die kan ze in de bus naar school doorlezen. Kinderen van tegenwoordig kijken niet eens meer naar het journaal, ze hebben geen benul van wat er in de wereld gebeurt, mijn dochter wist niet eens dat er verkiezingen zouden komen in de Vs! Toen dacht ik het wordt tijd voor een krant.

Maar goed, ik lees die krant voor wakker Nederland ook wel eens door en de laatste tijd verbaas ik mij over wat ik daar lees;

De Telegraaf kopt; "Medicijn ook afslankmiddel suikerpatiënt"

Het eerste wat ik mij afvraag is, wie betaald dit nieuws? Het gaat namelijk over een medicijn dat in Nederland nog

niet beoordeeld is en derhalve hier niet geleverd mag worden. In Nederland wordt de registratie van een bepaald medicijn door een commissie geregeld, dat is niet zonder reden omdat bij nieuwe medicijnen meestal geen effecten op lange termijn bekend zijn en het risico dus moet worden afgewogen tegen de te verwachten voordelen. Dat dat niet altijd goed gaat blijkt uit het suikermiddel Rosiglitazon, waar na registratie toch opeens bleek dat er mensen aan dood gingen. Dus wat beweegt de Telegraaf om zoiets op de voorpagina te zetten? Ik denk dat hier een commercieel belang van de fabrikant speelt, blijkbaar bevindt de registratieprocedure zich in een lastig stadium en is wat meer publieke druk nodig. Liraglutide is een hormoon, het komt van nature voor in de darmen en het

zorgt voor verminderde opname van glucose en voor een verhoogde afscheiding van insuline, daarmee dus voor een daling van het bloedsuiker. Het is een stof die moet worden geïnjecteerd. Het onderzoek werd gedaan onder 464 patiënten waarvan een deel werd behandeld met een ander medicijn. Bij alle patiënten was sprake van diabetes of prediabetes (dan heb je wel afwijkende suikerwaardes maar het is nog niet helemaal mis). Van deze mensen kregen dus 232 Liraglutide en de rest placebo (water of zo), van deze groep viel 75% gedurende de behandeling van een jaar ongeveer 5 kg af. In de placebogroep viel ook 25% af.

Samengevat zijn er aanwijzingen dat gebruik van het middel zou kunnen leiden tot gewichtsverlies maar hoe hard zijn die? Bekend is dat een wekelijkse controle van de suikerspiegels bij de arts op het spreekuur tot vergelijkbare waardes kan leiden. Simpel omdat mensen er wel voor oppassen een taartje of een wijntje extra te nemen als de arts dat gelijk merkt. Ik zeg niet dat het een slecht middel is en ik denk dat het een aanvulling kan zijn op het huidige beleid maar de plaats binnen dat beleid is on-

duidelijk, ook omdat de onderzoeken zijn gedaan in combinatie met een ander suikermiddel (metformine). Was dit voorpagina nieuws?

De Telegraaf kopt; "Huisarts neemt telefoon niet op"

Nou dat klopt, want daar heb ik een assistente voor. Maar dat bedoelen ze niet, wat bedoelen ze dan wel? Ik begrijp het niet helemaal, dit stukje kwam ik in meerdere kranten tegen en de bereikbaarheid van de individuele praktijken versus die van de huisartsenposten wordt op een hoop gegooid. Waar gaat het over? Mijn huisartsenpraktijk heeft 3 assistentes, 4 telefoonlijnen en een antwoordapparaat. We hebben een spoedlijn en we hebben meerdere e-mail adressen. De bereikbaarheid zal dus wel goed

telefoonlijnen neemt toe, iedereen vind zijn eigen geval spoed en de spoedlijnen worden voor van alles en nog wat behalve spoed gebruikt, de bereikbaarheid neemt navenant af.

Gisteren las ik in de Telegraaf, op de voorpagina; "Doktoren aan de Coke"

En wederom ben ik verbluft, want wat blijkt? Ik ben verslaafd aan spuiten, pillen en slikken en of dat nog niet erg genoeg is blij ik ook nog een huis op Curaçao te bezitten! Nee serieus, hier wordt in een landelijk dagblad op de voorpagina met grote stelligheid beweerd dat veel doktoren verslaafd zijn omdat ze er zo makkelijk aan kunnen komen en dat er nu een afkickcentrum wordt geopend op Curaçao (omdat ze er toch vaak al een huis bezitten) speciaal voor ons! Nou mijn broek zakt er van af, als het 1 april was geweest had ik nog kunnen begrijpen dat ze dergelijk "nieuws" brengen maar zo?

Verderop geruststellend nieuws want hoewel zo'n afkickreisje nogal prijzig is (20.000 euro) blijkt het wel door de verzekeraars te worden betaald, de "harde kern" van verslaafde academici mazzelt weer eens.

Ondertussen heeft de minister het onzalige plan opgevat om de huisarts weer te gaan korten, op dit moment krijgen we E4,50 voor het maken van een herhaalrecept en dat zou uiteindelijk volgens de minister naar E2,25 moeten. Wat is namelijk het geval? De minister wil bezuinigen en met deze actie wordt 83 miljoen bezuinigd, vervolgens wordt weer 15 miljoen terug gegeven aan de huisartsen om daarmee het uurloon voor een dienst op de huisartsenpost te verhogen van E60 naar E80/uur en de minister steekt het resterende geld te weten 68 miljoen in de eigen zak.

De Landelijke huisartsen vereniging reageert met het verwijt dat je voor E2,25 geen kwaliteit meer kunt waarborgen. Het maken van een herhaalrecept vraagt niet alleen een aantal handelingen van de arts of assistente maar ook een systeem van controle en ga je korten dan blijft er weinig anders over dan te korten op personeelskosten. Bereikbaarheid en controle op herhaalreceptuur schieten dan juist steeds meer te kort.

Maar opeens bedenkt ik het volgende; reken maar even na; 20.000 euro per verslaafde arts en 1000 academici is dus 20 miljoen euro!

Als we die verslaafde academici nou eens naar een hutje op de hei sturen kunnen we dat mooi weer gebruiken voor verbetering van de zorg!

Ik schrijf nu al meer dan twee jaar om de week een stukje voor deze krant en ik probeer ieder stukje onderhoudend maar ook informatief vorm te geven, een streven dat blijkbaar niet iedereen hoog in het vaandel heeft staan. Als ik af en toe radeloos en boos reageer op de desinformatie die van alle kanten op ons en over ons wordt afgevuurd hoop ik dat u het mij vergeeft.

Jaco Beeker
www.drbeeker.nl
info@drbeeker.nl

zitten denk ik, en dat is overigens ook al eens uit onderzoek gebleken. Ik zorg af en toe ook zelf voor de spoedlijn, als de assistente bezig is neem ik die dan op, en in de afgelopen jaren heb ik van alles op die lijnen gehad variërend van vragen over herhaalmedicijnen tot afspraken maken, maar bijna nooit was er sprake van spoed. Maar als ik collega's in bijvoorbeeld Amsterdam of andere grotere steden probeer te bereiken is dat inderdaad veel moeilijker. Ik denk dat er wat dat betreft door de huisartsen inderdaad beter naar moet worden gekeken.

De huisartsenpost is een ander verhaal; De minister heeft is al zijn wijsheid besloten dat de huisartsenposten zichzelf moeten bedruipen, ten einde dat te kunnen zie je op de huisartsenposten nu een constante stroom van mensen die van alles en nog wat mankeren maar waarbij de definitie van spoed wel heel erg wordt opgerekt. Ieder consult levert geld op en daarmee is de huisartsenpost beter in staat zichzelf te financieren. Nu ontwikkelt zich een soort van 24 uren economie waarbij de patiënt in plaats van naar zelfredzaamheid naar consumentisme neigt. De druk op de